Lietas Nr. C30597512
Lietas arhīva Nr. CA-0041-15

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rēzeknē 2015.gada 26.februārī

Latgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija
šādā sastāvā: tiesas sēdes priekšsēdētāja V.Sokolova,
tiesneses V.Lohova un S.Vasiļevska
ar sekretāri I.Belasovu,
piedaloties prasītāja pārstāvim /pers. C/ un atbildētājas pārstāvim /pers. D/,
izskatīja atklātā tiesas sēdē videokonferences režīmā ar Rīgas apgabaltiesu civillietu /pers. E/ prasībā pret apdrošināšanas akciju sabiedrību „Gjensidige Baltic" par apdrošināšanas atlīdzības piedziņu /pers. E/ apelācijas sūdzībā par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2014.gada 3.septembra spriedumu,

Aprakstošā daļa

[1]/pers. E/ lūdza piedzīt no AAS „Gjensidige Baltic" apdrošināšanas atlīdzību 53528,44 EUR, samaksātos tiesas izdevumus, kā arī noteikt tiesības līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētājas likumiskos 6 procentus gadā no parāda summas.

[1.1]Prasībā norādīja, ka 2010.gada 7.decembrī noslēdza ar apdrošinātāju AS „Gjensidige Baltic" apdrošināšanas līgumu-polisi, saskaņā ar kuru apdrošināja sev piederošu nekustamo īpašumu ēku /adrese/ pret ugunsgrēku, dabas stihijām, šķidruma noplūdi un trešo personu prettiesisku rīcību. 2011. gada 29.aprīlī noticis apdrošināšanas gadījums, proti ēkā izcēlies ugunsgrēks, kā rezultātā tā pilnībā nodega. Apdrošināšanas gadījuma iestāšanos apliecina Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes 2011.gada 30.septembra lēmums par kriminālprocesa izbeigšanu. Tādēļ prasītājs uzskata, ka saskaņā ar likuma „Par apdrošināšanas līgumu" 24.panta otrās daļas 3.punktu, Civillikuma 1., 1587.pantu atbildētājai ir pienākums izmaksāt apdrošināšanas atlīdzību. Prasītājs uzskata, ka apdrošināšanas atlīdzības apmērs ir 53528,44 EUR, jo apdrošināšanas polisē noteikta apdrošinājuma summa 56345,72 EUR, kura ir samazināma uz pašriska summu 2817,29 EUR.

[1.2]Prasītājs uzskata atbildētājas 2011. gada 5.septembra atteikumu izmaksāt apdrošināšanas atlīdzību par nelikumīgu.

[1.3]Prasītāja ieskatā atbildētāja nepamatoti piemēroja apdrošināšanas noteikumu 12.2.punktu, kas noteic, ka apdrošināšana neatlīdzina zaudējumus, kas radušies pārkaršanas, sakušanas vai gruzdēšanas dēļ, ja tos nav izraisījuši apdrošinātie riski. Prasītājs uzskata, ka apdrošināšanas noteikumu 12.2.punkta fakta pastāvēšana nav pierādīta, ka atbildētāja nevarēja šī fakta pastāvēšanu balstīt uz Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Gulbenes iecirkņa ugunsdzēsības tehniskās ekspertīzes un SIA „Isobalt" 06.05.2011. eksperta atzinumiem par ugunsgrēka visiespējamāko izcelsmes iemeslu, jo šie atzinumi izteikti varbūtības, pieņēmuma veidā, precīzs ugunsgrēka izcelsmes iemesls un vieta nav konstatēti, Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta Vidzemes reģiona brigādes Gulbenes daļas 30.04.2011. konsultatīvā atzinumā, Valsts policijas 2011.gada 12.maija lēmumā par ugunsdzēsības tehniskās ekspertīzes noteikšanu un 19.07.2011. Kriminālistikas pārvaldes eksperta atzinumā norādīti arī citi iespējamie ugunsgrēka izcelšanās iemesli. Prasītājs uzskata, ka atbildētāja nav izpildījusi likuma „Par apdrošināšanas līgumu" 24.panta sestās daļas prasības un nav pierādījusi apstākļus, kas apdrošinātāju atbrīvo no pienākuma izmaksāt apdrošināšanas atlīdzību. Turklāt prasītājs uzskata, ka apdrošināšanas noteikumu 12.2.punktā ugunsgrēka risks tiek sašaurināts, šis punkts ir izplūdis, patērētājam neskaidrs, nav izskaidrots, tāpēc atbildētāja nav izpildījusi likuma „Par apdrošināšanas līgumu" 6.panta pirmās daļas prasības, ka apdrošināšanas līguma noteikumiem jābūt skaidriem un saprotamiem.

[1.4]Prasītāja ieskatā atbildētājas atteikums izmaksāt apdrošināšanas atlīdzību uz apdrošināšanas noteikumu 10.7.1.1.punkta pamata sakarā ar to, ka nekustamais īpašums netika pastāvīgi apdzīvots, ir nelikumīgs. Prasītājs nepiekrīt atbildētājas secinājumam, ka nekustamā īpašuma neapdzīvotība ir pierādīta ar SIA „Isobalt" ekspertīzes 1.lapā norādīto, ka „īpašums netika patstāvīgi apdzīvots, pēc iemītnieku teiktā, māja tika apmeklēta 1-3 reizes nedēļā". Prasītājs uzskata, ka 3 reizes nedēļā apmeklēta māja ir uzskatāma par apdzīvotu. SIA „Isobalt" informācija nevar būt par pierādījumu, jo nav norādīti aptaujātie iemītnieki, SIA „Isobalt" nebija pilnvarojuma un kompetences veikt apstākļu konstatēšanu par ēkas apdzīvotību. No krimināllietas materiāliem, tostarp 30.09.2011. lēmuma par kriminālprocesa izbeigšanu redzams, ka ēkā regulāri uzturējās /pers. F/. Apdrošināšanas noteikumos, polisē nav dots skaidrojums terminam „pastāvīgi apdzīvots". Atbildētāja nav norādījusi, kā izpaudās apdrošinājuma ņēmēja rupja neuzmanība vai ļauns nolūks.

[2]Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2014.gada 3.septembra spriedumu /pers. E/ prasība apmierināta pilnīgi. No AAS „Gjensidige Baltic" /pers. E/ labā piedzīta apdrošināšanas atlīdzība 53528,44 EUR, tiesāšanās izdevumi – valsts nodeva 947,92 EUR, kancelejas nodeva 4,27 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,70 EUR, kopā 54485,33 EUR. Atzītas/pers. E/ tiesības par laiku no sprieduma pasludināšanas dienas līdz sprieduma izpildes (izsoles dienai) saņemt likumiskos 6 procentus gadā no apdrošināšanas atlīdzības 53528, 44EUR.

[2.1]Tiesa konstatēja, ka ar īpašuma apdrošināšanas noteikumiem Nr.5.1/1, nav definēts termins, kas ir pastāvīgi apdzīvota ēka. Tiesa atzina, ka atbildētāja nav pierādījusi, ka apdrošinātais objekts nav bijis pastāvīgi apdzīvots un prasītājs sniedzis nepatiesu informāciju par objekta neapdzīvotību. Tiesa konstatēja, ka prasītājs un citas personas apdrošinātajā objektā /Nosaukums/ dzīvoja un uzturējās, /pers. F/ ar prasītāja atļauju tur dzīvojis pastāvīgi, no 2007.gada jūlija mēneša, īpašums ticis pieskatīts. SIA „Isobalt" atzinums sastādīts, pamatojoties uz informāciju, kura iegūta no personas, kuras personība nav pārbaudīta.

[2.2]Šādos apstākļos tiesa atzina, ka ir nepamatots atteikums izmaksāt apdrošināšanas atlīdzību, atsaucoties uz Noteikumu 10.7.1.punktu.

[2.3]Tiesa konstatēja, ka Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Gulbenes iecirkņa nozīmētās ugunsdzēsības tehniskās ekspertīzes un SIA „Isobalt" 06.05.2011. atzinumos nav konkrēti secināts, ka ugunsgrēka izcelsmes tehniskais iemesls bijis bīstamu pārejas pretestību rašanās mājas elektroinstalācijā, kas izraisījušas elektroinstalācijas sakaršanu ar tās tālāku aizdegšanos, ka saskaņā ar 07.05.2013. speciālista eksperta /pers. I/ atzinumu potenciālie ugunsgrēka izcelšanās iemesli varēja būt vairāki, saskaņā ar Valsts Policijas Kriminālistikas pārvaldes eksperta /pers. K/

28.08.2013. atzinumu noteikt kategoriski ugunsgrēka izcelšanās iemeslu nav iespējams nepietiekamas informācijas dēļ.

[2.4]Līdz ar to tiesa atzina, ka precīzs ugunsgrēka iemesls "/Nosaukums/ mājās nav noteikts, apdrošināšanas noteikumu 12.2.punktā norādītais fakts nav pierādīts, tāpēc atteikums izmaksāt apdrošināšanas atlīdzību ir nepamatots.

[2.5]Tiesa secināja, ka atbildētāja nav izpildījusi likuma „Par apdrošināšanas līgumu" 24.panta sestajā daļā noteikto pierādīšanas pienākumu, un piedzina polisē noteikto apdrošinājuma summu 56345,72 EUR, atskaitot no tās pašrisku 5% apmērā.

[3]AAS „Gjensidige Baltic" iesniedza apelācijas sūdzību par šo Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2014.gada 3.septembra spriedumu, pārsūdzot spriedumu pilnā apjomā, un lūdza pilnīgi noraidīt prasību.

[3.1]Apelācijas sūdzībā norādīts, ka polises īpašajos nosacījumos minētais apgalvojums „objekts pastāvīgi apdzīvots" nozīmē, ka apdrošinātais īpašums ir apdrošinājuma ņēmēja un apdrošināšanas objekta īpašnieka pastāvīgā dzīvesvieta, kas ietver sevī nakšņošanu šajā īpašumā. No SIA „Isobalt" atzinumā minētās informācijas par objekta apdzīvotību, no prasītāja paskaidrojumiem tiesas sēdes laikā izriet, ka apdrošināšanas objekts netika izmantots dzīvošanai, bet vairāk kā vieta, kur tika remontētas automašīnas. Atbildētājas ieskatā, prasītāja rīcība, sniedzot apdrošinātājam nepatiesu informāciju par apdrošināšanas objekta apdzīvotību, vai arī neinformējot apdrošinātāju, ka objekts līguma darbības laikā pārstājis būt apdzīvots, ir vērtējama kā vieglprātīga rīcība, kuras sekas (noteikumos paredzētais atteikums izmaksāt apdrošināšanas atlīdzību) varēja un vajadzēja paredzēt, t.i., rupja neuzmanība Civillikuma 1645. panta izpratnē. Līdz ar to atbildētāja uzskata, ka atteikums izmaksāt apdrošināšanas atlīdzību uz Noteikumu 10.7.1. punkta pamata gadījumā, ja apdrošinājuma ņēmējs rupjas neuzmanības dēļ pārkāpis Noteikumu 7.2. punktu par pienākumu sniegt patiesu informāciju par apdrošināmo objektu un 8.1. punktu par pienākumu paziņot par visiem apstākļiem, kas var ievērojami palielināt apdrošinātā riska iestāšanās iespējamību vai iespējamo zaudējumu apjomu, ir likumīgs.

[3.2]Apelācijas sūdzībā norādīts, ka speciālista 07.05.2013. secinājumu par vairākiem ugunsgrēka izcelšanās iemesliem nav apstiprinājis neviens no ugunsgrēka izpētes pieaicinātajiem ekspertiem, nav zināma šī speciālista kompetence ugunsgrēku izpētes jautājumos, tādēļ šī speciālista secinājumi vērtējami kā nekompetentas personas viedoklis. Apelācijas sūdzības iesniedzēja nepiekrīt pirmās instances tiesas secinājumam, ka precīzs ugunsgrēka izcelšanās iemesls nav noteikts, jo sertificēti ugunsgrēku izpētes eksperti /pers. L/, /pers. K/, /pers. M/ ar ilggadēju darba pieredzi norādījuši, ka visiespējamākais ugunsgrēka izcelsmes iemesls ir bojājums ēkas elektroinstalācijā, t.i., neblīva kontakta sakaršana, kas izraisa tuvumā esošo materiālu gruzdēšanu ar tālāku liesmojošas degšanas attīstību. Atbildētāja uzskata, ka, piemērojot loģiskās izslēgšanas metodi, šis visiespējamākais ugunsgrēka izcelsmes iemesls varēja būt vienīgais ugunsgrēka izcelsmes iemesls, jo kriminālprocesa ietvaros nav pierādītas tādas ugunsgrēka izcelsmes versijas kā neuzmanīga rīcība ar uguni, tīša dedzināšana, īssavienojums un tml. Šis ugunsgrēka izcelsmes iemesls - bojājums ēkas elektroinstalācijā - atbilst apdrošināšanas noteikumu 12.2 punktā norādītajām pazīmēm.

[3.3]Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka apdrošināšanas atlīdzība jāaprēķina Noteikumu 5.1./1 13.punktā un tā apakšpunktos noteiktajā kārtībā. Norāda, ka atbilstoši SIA „Arco Real Estate" vērtējumam nekustamā īpašuma /Nosaukums/ īpašuma vērtība uz zaudējuma iestāšanās brīdi ir bijusi 4268,64 EUR, saskaņā ar SIA „LBS- Konsultants" ēkas būvekspertīzi, nekustamā īpašuma derīgo atlieku vērtība pēc negadījuma ir 0 EUR. Līdz ar to apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka prasības apmierināšanas gadījumā apdrošināšanas atlīdzība nevar pārsniegt atlīdzību, kas aprēķināma, no zaudējumu summas 4268,64 EUR atskaitot derīgo atlieku vērtību 0EUR, un polisē noteikto pašrisku 5% apmērā. Kopējā izmaksājamā atlīdzība nevar pārsniegt 4055,21 EUR (4268,64-0x0,005).

[4]Tiesas sēdē apelācijas sūdzības iesniedzējas pārstāvis uzturēja apelācijas sūdzību saskaņā ar tajā norādītajiem motīviem, neatzina prasību pilnīgi un paskaidroja, ka polisē norādītā apdrošinājuma summa nevar būt atlīdzības summa, jo tas neatbilst likuma „Par apdrošināšanas līgumu" 35.pantā noteiktajam kompensācijas principam.

[4.1]Prasītāja pārstāvis uzskatīja sūdzību par nepamatotu, uzturēja prasību pilnīgi un paskaidroja, ka puses polisē (īpašajos nosacījumos) bija pielīgušas apdrošināšanas atlīdzības veidu, tas ir, ka objekts tiks apdrošināts atjaunošanas vērtībā, un atbilstoši tam arī izmaksājama atlīdzība.

Motīvu daļa

[5]2010.gada 7.decembrī starp /pers. E/ kā apdrošinājuma ņēmēju un apdrošināšanas akciju sabiedrību „Gjensidige Baltic" kā apdrošinātāju noslēgts apdrošināšanas līgums-polise, saskaņā ar kuru /pers. E/ piederošā ēka /adrese/ apdrošināta pret ugunsgrēku, dabas stihijām, šķidruma noplūdi un trešo personu prettiesisku rīcību. 2011.gada 29.aprīlī ēkā izcēlies ugunsgrēks, kura rezultātā ēka pilnībā nodega. Šis fakts ir konstatēts ar krimināllietas Nr.11700132l1 materiāliem par ugunsgrēku mājā /adrese/. Par šo faktu starp pusēm strīda nav.

[5.1]Pamatojoties uz likuma „Par apdrošināšanas līgumu" 1.panta 4.punktā noteikto apdrošināšanas gadījuma definīciju kā ar apdrošināto risku cēloņsakarīgi saistīto notikumu, kuram iestājoties paredzēta apdrošināšanas atlīdzības izmaksa atbilstoši apdrošināšanas līgumam, tiesa atzīst, ka ir iestājies apdrošināšanas gadījums, jo apdrošinātās ēkas izmīcināšana nodarīta ar apdrošināšanas risku- ugunsgrēku. Līgums tika noslēgts līdz 2011.gada 6.decembrim, tātad apdrošināšanas gadījums iestājās līguma darbības laikā.

[6]2011.gada 29.aprīlī prasītājs iesniedza atbildētājai atlīdzības pieteikumu par īpašumam nodarītajiem zaudējumiem, kas ir pierādīts ar šī pieteikuma kopiju (1.sējuma 18.lp.). AAS „Gjensidige Baltic" atteicās izmaksāt apdrošināšanas atlīdzību. No AAS „Gjensidige Baltic" 2011.gada 5.septembra un 2012.gada 13.marta vēstulēm (1.sējuma 26., 27.lp.), apelācijas sūdzības ir redzams, ka savu atteikumu atbildētāja pamatoja arnbsp; īpašuma apdrošināšanas noteikumu 12.2.punktu un 10.7.1.1. punktu.

[7]Saskaņā ar īpašuma apdrošināšanas noteikumu 12.punktu tajā noteikti izņēmuma gadījumi, kad apdrošināšana neatlīdzina zaudējumus. Saskaņā ar šo noteikumu 12.2.punktu apdrošināšana neatlīdzina zaudējumus, kas radušies pārkaršanas, sakušanas vai gruzdēšanas dēļ, ja tos nav izraisījuši apdrošinātie riski.

[7.1]Saskaņā ar Valsts policijas Kriminālistikas pārvaldes Ķīmisko ekspertīžu nodaļas eksperta /pers. M/ 2011.gada 19.jūlija atzinumu ugunsgrēka izcelsmes visiespējamākais tehniskais iemesls bija bīstamu pārejas pretestību rašanās mājas elektroinstalācijā, kas izraisīja elektroinstalācijas sakaršanu ar tās tālāku aizdegšanos (kriminālllietas Nr.11170013211 40.-42.lapa). Saskaņā ar SIA „Isobalt" ugunsgrēku tehniskās izpētes eksperta /pers. L/ 2011.gada 6.maija atzinumu ugunsgrēka izcelsmes visiespējamākais tehniskais iemesls ir bojājums ledusskapja pievienojošajā vadā (1.sējuma 29.-31.lp.). Saskaņā ar Valsts Policijas Kriminālistikas pārvaldes Ķīmisko ekspertīžu nodaļas vecākā eksperta /pers. K/ 2013.gada 28.augusta atzinumu par ugunsgrēka iemeslu visiespējamāk bija ar īssavienojumu nesaistīts nenormāls darba režīms mājas elektroinstalācijā (ugunsbīstamu pārejas pretestību rašanās vados, to savienojumu vietās, ar sekojošu to sakaršanu un izolācijas un citu apkārt esošu degtspējīgu materiālu aizdegšanos) (1.sējuma 129.-130.lp.).

[7.2]Uz iepriekš minēto ekspertu atzinumiem par ugunsgrēka izcelsmes visiespējamākajiem tehniskajiem iemesliem atbildētāja balstīja apdrošināšanas noteikumu 12.2.punkta piemērošanu. Apelācijas sūdzībā norādītais, ka arī saskaņā ar kriminālllietā Nr.11170013211 esošo Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta (turpmāk- dienesta) atzinumu visiespējamākais ugunsgrēka izcelsmes iemesls ir bojājums ēkas elektroinstalācijā, neatbilst dienesta atzinumam. Saskaņā ar kriminālllietā Nr.11170013211 esošo dienesta atzinumu ugunsgrēka cēloņi varēja būt īssavienojums elektroinstalācijā, neuzmanīga rīcība ar atklātu uguni (kriminālllietas Nr.11170013211 35.lapa).

[7.3]Tiesa uzskata, ka minētajiem ekspertu atzinumiem par ugunsgrēka izcelsmes visiespējamākajiem tehniskajiem iemesliem nav nekāda sakara ar

apdrošināšanas noteikumu 12.2.punkta apstākļiem. Ekspertu atzinumi ir par ugunsgrēka iemesliem, bet noteikumu 12.2.punkts ir par zaudējumu rašanās iemesliem. No apdrošināšanas noteikumu 12.2.punkta izriet, ka tas ir par zaudējumiem, kas radušies pārkaršanas, sakušanas vai gruzdēšanas dēļ, ja tos nav izraisījuši apdrošinātie riski, šajā gadījumā ugunsgrēks. Ēka /Nosaukums/ nodega ugunsgrēkā, visos ekspertu atzinumos ir konstatēts, ka notika aizdegšanās, ugunsgrēks. Tātad ēkas iznīcināšana un zaudējums radušies apdrošināta riska- ugunsgrēka rezultātā. Šajā gadījumā zaudējums, kuru nodarīja ar ugunsgrēku neizraisīta pārkaršana, sakušana vai gruzdēšana, var būt mantas bojājums ugunsgrēka izcelsmes vietā pirms aizdegšanās un ugunsgrēka rašanās. Par šo zaudējumu atlīdzība netika pieprasīta. Augstākās tiesas Senāts 2013.gada 13.marta spriedumā civillietā Nr.SKC-152/2013 norādījis, ka lietā noskaidrojami fakti bija jautājums par ugunsgrēka cēloni, izcelšanās vietu un saistība ar to – arī vainojamo personu. No kā var secināt, ka fakti par ugunsgrēka cēloņiem un izcelšanās vietu ir saistāmi ar vainojamās personas konstatēšanu nevis ar zaudējumu rašanās iemesliem. Līdz ar to tiesa atzīst, ka atbildētāja nepamatoti saistīja īpašuma apdrošināšanas noteikumu 12.2.punktu ar ekspertu atzinumiem par ugunsgrēka izcelsmes iemesliem un neizpildīja likuma „Par apdrošināšanas līgumu" 12.panta ceturtajā daļā noteikto pienākumu pierādīt apstākļus, kas apdrošinātāju atbrīvo no apdrošināšanas līgumā minēto saistību izpildes izņēmuma gadījumā. Tā kā īpašuma apdrošināšanas noteikumu 12.2.punktā minētie apstākļi nepastāv, atbildētāja nepamatoti piemēroja īpašuma apdrošināšanas noteikumu 12.2.punktu, un tās atteikums izmaksāt apdrošināšanas atlīdzību uz īpašuma apdrošināšanas noteikumu 12.2.punkta pamata nav balstīts uz likumu.

[8]Saskaņā ar īpašuma apdrošināšanas noteikumu 10.7.1.1. punktu, ar kuru arī pamatots atbildētājas atteikums izmaksāt apdrošināšanas atlīdzību, apdrošinātājs ir tiesīgs atteikties izmaksāt apdrošināšanas atlīdzību, ja apdrošinātais ar ļaunu nolūku vai rupjas neuzmanības dēļ nav izpildījis kādu no šajos noteikumos noteiktajiem pienākumiem. Šī īpašuma apdrošināšanas noteikumu punkta piemērošanu atbildētāja pamatoja ar faktu, ka, noslēdzot apdrošināšanas līgumu, prasītājs nepatiesi norādīja, ka ēka ir pastāvīgi apdzīvota, ar ko pārkāpa īpašuma apdrošināšanas noteikumu 7.2.punktu, vai neinformēja apdrošinātāju, ka ēka, kura, slēdzot līgumu ir bijusi pastāvīgi apdzīvota, līguma darbības laikā pārstāja tāda būt, ar ko pārkāpa īpašuma apdrošināšanas noteikumu 8.1.punktu.

[8.1]/Nosaukums/ īpašuma apdrošināšanas polisē īpašajos nosacījumos norādīts, ka objekts pastāvīgi apdzīvots. Prasītājs nav apstrīdējis atbildētājas apgalvojumu, ka šo informāciju sniedzis prasītājs, tāpēc tiesa atzīst par konstatētu, ka, slēdzot līgumu, prasītājs paziņojis atbildētājai, ka ēka ir pastāvīgi apdzīvota. Pamatojoties uz likuma „Par apdrošināšanas līgumu" 5.panta pirmās daļas noteikumiem, ka, noslēdzot apdrošināšanas līgumu, apdrošinājuma ņēmēja un apdrošinātā pienākums ir sniegt visu apdrošinātāja pieprasīto informāciju par apstākļiem, kas nepieciešama apdrošinātājam apdrošinātā riska iestāšanās iespējamības novērtēšanai un ir svarīga, slēdzot apdrošināšanas līgumu, tiesa atzīst, ka šī informācija atzīstama par sākotnēju informāciju par apdrošināšanas objektu un apdrošināmo risku.

[8.2]Tiesa atzīst par nepamatotu atbildētājas argumentu, ka fakts par ēkas neapdzīvotību līguma slēgšanas brīdī ir pierādīts ar SIA "Isobalt" ugunsgrēku tehniskās izpētes eksperta /pers. L/ 2011.gada 6.maija atzinumā norādīto, ka „īpašums netika pastāvīgi apdzīvots, pēc iemītnieku teiktā, māja tika apmeklēta 1-3 reizes nedēļā". Eksperta atzinumā norādītais nevar pierādīt ēkas neapdzīvotību līguma slēgšanas brīdī, jo eksperts konstatēja, ka īpašums netika pastāvīgi apdzīvots 2011.gada 5.maijā, bet līgums noslēgts krietni agrāk- 2010.gada 7.decembrī. Eksperta informācija neattiecas uz līguma noslēgšanas laiku. Tā kā atbildētāja pamato savu atteikumu arī ar īpašuma apdrošināšanas noteikumu 8.1.punkta pārkāpšanu, tas ir, ar to, ka prasītājs nav paziņojis, ka ēka, kura slēdzot līgumu ir bijusi pastāvīgi apdzīvota, līguma darbības laikā pārstāja tāda būt, var secināt, ka pati atbildētāja pieļauj, ka sākotnējā informācija par ēkas apdzīvotību bija patiesa. Šādos apstākļos tiesa atzīst, ka nav konstatējams, ka prasītājs sniedzis nepatiesu sākotnējo informāciju par ēkas apdzīvotību.

[8.3]Tiesa atzīst par nepamatotu atbildētājas argumentu, ka faktu par to, ka īpašums netika pastāvīgi apdzīvots pēc līguma noslēgšanas, apliecina SIA „Isobalt" ugunsgrēku tehniskās izpētes eksperta /pers. L/ 2011.gada 6.maija atzinumā norādītais, ka „īpašums netika pastāvīgi apdzīvots, pēc iemītnieku teiktā, māja tika apmeklēta 1-3 reizes nedēļā". Tā kā ēka nodega pilnīgi, eksperts, veicot ugunsgrēka notikuma vietas apskati, nevarēja redzēt, vai ēka ir vai nav pastāvīgi apdzīvota. Tiesa uzskata, ka atzinumā norādītais „īpašums netika pastāvīgi apdzīvots" ir eksperta secinājums, ko eksperts izdarījis no iemītnieku teiktā, ka māja tika apmeklēta 1-3 reizes nedēļā. Eksperts nebija kompetents izdarīt šādu secinājumu, nevarēja pats redzēt, vai māja ir vai nav pastāvīgi apdzīvota, tāpēc eksperta atzinumā norādītais, ka „īpašums netika pastāvīgi apdzīvots", nav uzskatāms par pierādījumu. Eksperta atzinumā norādītās ziņas "pēc iemītnieku teiktā, māja tika apmeklēta 1-3 reizes nedēļā" nevar būt par pierādījumu, jo atzinumā nav norādīts, kas ir šie iemītnieki, un saskaņā ar Civilprocesa likuma 105.panta piekto daļu par pierādījumu nevar būt liecinieka liecības, kas pamatotas uz ziņām, kuru avots nav zināms, vai uz citu personu sniegtajām ziņām, ja šīs personas nav nopratinātas. Ir nepamatots atbildētājas apgalvojums, ka eksperta atzinumā konstatēto faktu nenoliedz pats prasītājs savā prasībā un paskaidrojumos tiesas sēdē. Prasītājs šo faktu apstrīd. No prasībā norādītā "uzskatu, ka trīs reizes nedēļā apmeklēta māja ir uzskatāma par apdzīvotu" neizriet, ka prasītājs apstiprina faktu, ka māja tika apmeklēta 1-3 reizes nedēļā, prasībā skaidri norādīts, ka prasītājs neuzskata šīs ziņas par pierādījumu. Frāze "uzskatu, ka trīs reizes nedēļā apmeklēta māja ir uzskatāma par apdzīvotu" ir prasītāja argumentācija pret eksperta secinājumu, ka māja netika pastāvīgi apdzīvota.

[8.4]Krimināllietā Nr.11170013211 prasītāja kā cietušā 2011.gada 3. maija nopratināšanas protokolā norādīts, ka īpašumā viņš nedzīvoja no 2007.gada, māja faktiski stāvēja neapdzīvota. Tomēr protokolā arī ierakstīts, ka prasītājs atļāvis /pers. F/ dzīvot mājā no 2007.gada (krimināllietas 21.lapas otrā lappuse). Pielikumā pie atlīdzības pieteikuma 2011.gada 29.aprīlī prasītājs norādījis, ka savā īpašumā viņš atļāvis dzīvot /pers. F/, kurš dzīvoja viņa īpašumā pastāvīgi no 2007.gada (1.sējuma 19.lp.). Krimināllietā ir konstatēts, ka /pers. F/ pēdējo reizi uzturējās īpašumā 2011.gada 28.aprīlī, ugunsgrēks notika 2011.gada 29.aprīlī naktī. Šādos apstākļos tiesa nevar atzīt prasītāja liecības krimināllietā, ka māja faktiski stāvēja neapdzīvota, par pierādījumu, ka prasītājs ar ļaunu nolūku vai rupju neuzmanību sniedzis nepatiesu informāciju par mājas apdzīvotību, jo prasītāja liecības ir pretrunīgas, apdrošināšanas līgumā nav definēts termins „pastāvīgi apdzīvots", prasības pieteikumā prasītājs norādīja, ka uzskata, ka arī trīs reizes nedēļā apmeklēta māja ir apdzīvota.

[8.5]SIA "Isobalt" ugunsgrēku tehniskās izpētes eksperta /pers. L/ 2011.gada 6.maija atzinumā norādīts, ka apskates laikā eksperts konstatēja, ka nodegušās mājas krāsmatās bija redzamas sadegušo sadzīves mantu paliekas (virtuves nosūcējs, gāzes plīts, gāzes balons, divi ledusskapji, elektriskais sildītājs, ūdens sildītājs (1.sējuma 70.lp.). Tiesa uzskata, ka minēto sadzīves mantu esamība mājā, kā arī tas, ka māja bija pieslēgta elektroapgādei, liecina par mājas apdzīvotību.

[8.6]Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka atbildētāja nav izpildījusi likuma „Par apdrošināšanas līgumu" 24.panta sestajā daļā noteikto apdrošinātāja pienākumu pierādīt jebkurus apstākļus, kas to atbrīvo no apdrošināšanas līgumā noteiktajām saistībām izmaksāt apdrošināšanas atlīdzību, un nav pierādījusi, ka prasītājs ar ļaunu nolūku vai rupjas neuzmanības dēļ sniedzis nepatiesu sākotnējo informāciju par apdrošināmo risku vai nav informējis par izmaiņām sākotnējā informācijā. Līdz ar to atbildētājas atteikums izmaksāt apdrošināšanas atlīdzību uz īpašuma apdrošināšanas noteikumu 10.7.1.1., 7.2., 8.1. punktu nav balstīts uz likumu. Turklāt ar likuma „Par apdrošināšanas līgumu" 16.panta septīto daļu paredzēts, ka apdrošināšanas atlīdzība netiek izmaksāta par šā likuma 14.pantā noteikto prasību neizpildi, tas ir par neinformēšanu par izmaiņām sākotnējā informācijā. Par nepatiesās sākotnējās informācijas sniegšanu saskaņā ar likuma „Par apdrošināšanas līgumu" 8.pantu paredzēta līguma atzīšana par spēkā neesošu no tā noslēgšanas brīža, ko atbildētājai nav pieprasījusi.

[9]Pamatojoties uznbsp; likuma „Par apdrošināšanas līgumu" 24.panta pirmās daļas noteikumiem, saskaņā ar kuriem, iestājoties apdrošināšanas gadījumam, apdrošinātājs izmaksā apdrošināšanas atlīdzību apdrošināšanas līgumā noteiktajai personai, šā likuma 24.panta otrās daļas 3.punkta

noteikumiem, saskaņā ar kuriem apdrošinātājam nav tiesību atteikties izmaksāt apdrošināšanas atlīdzību apdrošināšanas līgumā noteiktajā termiņā, ja saņemti pierādījumi par apdrošināšanas gadījuma iestāšanos, Civillikuma 1587.pantu, tiesa atzīst, ka atbildētājai ir pienākums izmaksāt prasītājam apdrošināšanas atlīdzību, jonbsp; apdrošināšanas gadījums iestājās, atbildētājas atteikums izmaksāt atlīdzību nav balstīts uz likumu.

[10]Apdrošināšanas polisē apdrošinājuma summa noteikta 56345,72 EUR un norādīts, ka objekts apdrošināts atjaunošanas vērtībā. Tātad, pamatojoties uz likuma „Par apdrošināšanas līgumu" 41.panta trešās daļas noteikumiem, ka līgumslēdzējas puses apdrošināšanas līgumā var vienoties par apdrošināšanu objekta atjaunošanas vērtībā, tiesa atzīst, ka apdrošinājuma summa 56345,72 EUR ir apdrošinātās un nodegušās ēkas atjaunošanas vērtība. Saskaņā ar nekustamā īpašuma vērtējuma atskaitē esošo informatīvu izdruku no Kadastra informācijas sistēmas datiem, ēka bija ar koka ārsienām, kopējā platībā 71,5 m^2 , ekspluatācijas uzsākšanas gadsnbsp; 1938.gads, ēkas kadastrālā vērtība 2012.gada 1.janvārī bija 1693 EUR. Saskaņā ar SIA „Arco Real Estate" vērtējuma atskaiti ēkas tirgus vērtība 2011.gada 28.aprīlī bija 4268, 62EUR.

[11]Prasītāja arguments, ka apdrošināšanas atlīdzības apmērs nosakāms apdrošinājuma summas apmērā, atskaitot pašrisku 5 %, ir nepamatots. Saskaņā ar likuma „Par apdrošināšanas līgumu" 1.panta 1.punktu apdrošinājuma summa ir apdrošināšanas līgumā noteikta naudas summa, par kuru apdrošināšanā pret zaudējumiem un bojājumiem ir apdrošinātas mantiskas vērtības- atbildības limits. Saskaņā ar likuma „Par apdrošināšanas līgumu" 1.panta 3.punktu apdrošināšanas atlīdzība ir apdrošinājuma summa, tās daļa vai cita par apdrošināšanas gadījumu izmaksājamā summa. Tātad saskaņā ar likumu apdrošinājuma summa ir apdrošinātāja atbildības limits jeb maksimāli izmaksājamās apdrošināšanas atlīdzības apmērs. Līdz ar to līgumā norādītais apdrošinājuma summas apmērs nenozīmē, ka apdrošināšanas atlīdzībai jābūt tādā pašā apmērā.

[12] Prasītāja arguments, ka apdrošināšanas atlīdzības apmērs nosakāms apdrošinājuma summas jeb atjaunošanas vērtības apmērā, jo objekts apdrošināts atjaunošanas vērtībā, ir nepamatots. Prasītājs savu viedokli apstiprina ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas 2013.gada 11.marta spriedumu lietā Nr. C30558611, 2013.gada 10.janvāra spriedumu lietā Nr.C30641910, ar kuriemnbsp; apdrošināšanas atlīdzība tika piedzīta polisē norādītās apdrošinājuma summas apmērā. Tiesa nevar apmierināt prasību, pamatojoties uz minētajiem spriedumiem, jo saskaņā ar Civilprocesa likuma 5.panta pirmās daļas noteikumiem tiesa izspriež civillietas saskaņā ar likumiem un citiem normatīvajiem aktiem, Latvijas Republikai saistošiem starptautiskajiem līgumiem un Eiropas Savienības tiesību normām, nevis ar tiesas spriedumiem citās lietās. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 5.panta piektās daļas noteikumiem, piemērojot tiesību normas, tiesa ņem vērā judikatūru. Minētajos Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas spriedumos netika izteiktas atziņas par tiesību normu piemērošanu.

[13]Prasītājam ar apdrošināšanas risku nodarītais zaudējums ir ēkas iznīcināšana, jo tas ir mantiski novērtējams pamet̄ums un tātad saskaņā ar Civillikuma 1770.pantu zaudējums. Saskaņā ar Civillikuma 1786.panta noteikumiem, novērtējot zaudējumus, jāievēro galvenās lietas un tās piederumu vērtība, tādēļ prasītājam nodarītais zaudējums naudas izteiksmē ir nodegušās ēkas vērtība. Tas atbilst arī īpašuma apdrošināšanas noteikumu 13.punktam, saskaņā ar kuru zaudējumi tiek noteikti tādā apmērā, kas atbilst starpībai starp apdrošinātā īpašuma vērtību tieši pirms un pēc apdrošināšanas gadījuma. Tā kā ēkas tirgus vērtība saskaņā ar SIA „Arco Real Estate" vērtējuma atskaiti ir 4268,62 EUR, tad prasītājam ar apdrošināšanas risku nodarītais zaudējums ir 4268,62 EUR. Saskaņā ar likuma „Par apdrošināšanas līgumu" 35.panta noteikumiem apdrošināšanā pret zaudējumiem un bojājumiem zaudējumus atlīdzina pēc kompensācijas principa, izmaksātā apdrošināšanas atlīdzība nevar pārsniegt apdrošinātajam apdrošināšanas gadījumā radītos zaudējumus. Tā kā uz pašrisku samazināta apdrošinājuma summa ir 53528,44 EUR, kas pārsniedz zaudējumu 4268,62 EUR, atlīdzības summas noteikšana 53528,44 EUR apmērā neatbilst likuma „Par apdrošināšanas līgumu" 35.pantā noteiktajam kompensācijas principam un nav pieļaujama. Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 5.panta piektās daļas noteikumiem, tiesa ņem vērā Augstākās tiesas Senāta 2012.gada 23.maija spriedumā civillietā Nr.SKC-139 izteikto atziņu, ka apdrošināšanā pret zaudējumiem un bojājumiem zaudējumus atlīdzina pēc kompensācijas principa, tas nozīmē, ka iestājoties apdrošināšanas gadījumam, atlīdzības apmērs nedrīkst būt lielāks par zaudējumiem, kurus cietis apdrošinājuma ņēmējs.

[13.1]Augstākās tiesas Senāts 2012.gada 23.maija spriedumā civillietā Nr.SKC-139 izteicis atziņu, ka pušu strīds par zaudējumu apmēru un tā aprēķināšanas metodiku izšķirams atbilstoši noslēgtā apdrošināšanas līguma nosacījumiem, un, nosakot apdrošināšanas atlīdzību gadījumā, ja apdrošināšanas vērtība ir jaunvērtība, jāņem vērā tas apstāklis, vai ēka tiek vai netiek atjaunota. Atbilstoši AAS „Gjensidige Baltic" īpašuma apdrošināšanas noteikumu 13.3.punktam, ja apdrošinātā īpašuma vērtība uz zaudējuma iestāšanās brīdi atbilst atjaunošanas vērtībai, tad atlīdzināmie zaudējumi saskaņā ar šo noteikumu 13.3.1.punktu ir ēku remontam nepieciešamie mazākie atjaunošanas izdevumi, un saskaņā ar noteikumu 13.3.2.punktu, ja pilnīga zuduma gadījumā ēka netiek atjaunota, zaudējums tiek noteikts ēkas tirgus vērtības apmērā, bet nepārsniedzot atjaunošanas vērtību; pēc ēkas atjaunošanas būvdarbu uzsākšanas jāveic novērtēto zaudējumu pārrēķins atbilstoši izpildīto atjaunošanas darbu apjomam un atlīdzības starpība jāizmaksā apdrošinātajam. Saskaņā ar minētajiem apdrošināšanas līguma nosacījumiem nav paredzēta zaudējuma noteikšana līgumā norādītās ēkas atjaunošanas vērtības apmērā un ir atkarīga no ēku remontam nepieciešamiem mazākiem atjaunošanas izdevumiem; zaudējums var būt ēkas atjaunošanas vērtība, ja ēkas tirgus vērtība ir vienāda ar ēkas atjaunošanas vērtību. Prasītāja ēkas tirgus vērtība 4268,62 EUR uz zaudējumu iestāšanās brīdi bija mazāka par līgumā norādīto ēkas atjaunošanas vērtību 56345,72 EUR. Nodegusī ēka netika atjaunota, kā arī nav ziņu, ka notiek ēkas atjaunošanas darbi, nav iesniegta atjaunošanas būvdarbu tāme. Līdz ar to nav pamata zaudējuma apmēru noteikt līgumā norādītās ēkas atjaunošanas vērtības apmērā.

[13.2]Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka ir nepamatots prasītāja prasījums un pirmās instances tiesas secinājums par atlīdzības noteikšanu apdrošinājuma summas apmērā, atskaitot pašrisku, jo tas pārsniedz nodarīto zaudējumu, pārkāpj likuma „Par apdrošināšanas līgumu" 35.pantā noteikto kompensācijas principu, neatbilst noslēgtā apdrošināšanas līguma nosacījumiem.

[14]Ņemot vērā Augstākās tiesas Senāta 2012.gada 23.maija spriedumā civillietā Nr.SKC-139 izteikto atziņu, ka pušu strīds par zaudējumu apmēru un tā aprēķināšanas metodiku izšķirams atbilstoši noslēgtā apdrošināšanas līguma nosacījumiem, pamatojoties uz Civillikuma 1587.panta noteikumiem, tiesa atzīst, ka apdrošināšanas atlīdzības apmērs nosakāms atbilstoši AAS „Gjensidige Baltic" īpašuma apdrošināšanas noteikumiem, kas ir noslēgtā apdrošināšanas līguma neatņemama sastāvdaļa. Saskaņā ar īpašuma apdrošināšanas noteikumu 13.punktu zaudējumi tiek noteikti tādā apmērā, kas atbilst starpībai starp apdrošinātā īpašuma vērtību tieši pirms un pēc apdrošināšanas gadījuma. Saskaņā ar šo noteikumu 13.3.2.punktu, ja apdrošinātā īpašuma vērtība ir atjaunošanas vērtība un pilnīga zuduma gadījumā ēka netiek atjaunota, zaudējums tiek noteikts ēkas tirgus vērtības apmērā, bet nepārsniedzot atjaunošanas vērtību. Saskaņā ar noteikumu 13.7.punktu, nosakot zaudējumus īpašuma pilnīgā zuduma gadījumā no īpašuma vērtības tiek atskaitīta derīgo atlieku vērtība. No minētajiem noteikumiem izriet, ja īpašums apdrošināts atjaunošanas vērtībā un pilnīga zuduma gadījumā netiek atjaunots, zaudējums aprēķināms no ēkas tirgus vērtības, atskaitot derīgo atlieku vērtību. Saskaņā ar SIA „LBS-Konsultants" atzinumu ēkas derīgo atlieku vērtību ir nulle. Tātad šajā gadījumā zaudējums ir nodegušās ēkas tirgus vērtība, kas saskaņā ar SIA „Arco Real Estate" vērtējuma atskaiti ir 4268,62 EUR.

[14.1]Prasītāja pret šo novērtējumu izteiktie iebildumi (1.sējuma 142.lp.) ir nepamatoti. No īpašuma apdrošināšanas noteikumu 13.1.punkta, kur noteikts, ka pirms zaudējumu aprēķināšanas tiek noteikta īpašuma vērtība uz zaudējuma iestāšanās brīdi, izriet, ka atbildētāja varēja pasūtīt un apmaksāt apdrošinātā īpašuma novērtējumu pēc stāvokļa uz ugunsgrēka iestāšanās brīdi. SIA „Arco Real Estate" vērtējuma atskaitē ir norādīts, uz kādas informācijas pamata (mutiska informācija, ko snieguši kaimiņi un Daukstu pagasta pārvaldes darbinieki, dzīvojamās mājas fotoattēli no 2007.gada 1.jūnija, Valsts zemes dienesta Kadastra informācijas sistēmas dati) ir veikts novērtējums. Atzinumā atrunāts, ka objekta vērtība noteikta, pieņemot, ka tā tehniskais stāvoklis no 2007.gada 1.jūnija līdz 2011.gada 28.aprīlim nav mainījies, nav veikti nekādi remontdarbi vai inženierkomunikāciju uzlabojumi.

Prasītājs nav norādījis, kādi inženierkomunikāciju uzlabojumi un remontdarbi ir veikti, ka arī nav iesniedzis par to pierādījumus. Attiecībā par to, ka netika aptaujāti mājas īpašnieks un ēkas lietotāji, atzinumā norādīts, ka vērtējamā objekta īpašnieks /pers. E/ un patiesais īpašuma apsaimniekotājs /pers. F/ sadarbību ar vērtētāju neizrādīja.

[14.2]Saskaņā ar īpašuma apdrošināšanas noteikumu 1.11.punktu paša risks-polisē uzrādītā, naudas izteiksmē vai procentos izteiktā daļa no apdrošinājuma summas vai zaudējuma, kuru atskaita no atlīdzināmiem zaudējumiem par katru apdrošināšanas gadījumu. Polisē ugunsriskam pašrisks noteikts 5% apmērā no apdrošinājuma summas. 5% no apdrošinājuma summas ir 2817,29 EUR. 5% no zaudējuma ir 213,43 EUR. Tā kā līguma noteikumi par pašriska apmēru ir pretrunīgi, tiesa, pamatojoties uz Civillikuma 1509.panta noteikumiem, tos iztulko par labu prasītājam un atzīst, ka pašrisks ir 5% no zaudējuma 4268,64 EUR, kas ir 213, 43EUR. Arī apelācijas sūdzībā atbildētāja aprēķina pašrisku 5% no zaudējuma 4268,64 EUR.

[14.3]Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz likuma „Par apdrošināšanas līgumu" 1.panta 3.punktu, 35.pantu, tiesa atzīst, ka šajā gadījumā apdrošināšanas atlīdzība ir prasītājam apdrošināšanas gadījumā radītais zaudējums, no kura jāatskaita pašrisks. Tātad no atbildētājas prasītāja labā piespriežamais atlīdzības apmērs ir 4055,21 EUR (4268,64 -213,43).

[15]Prasītāja tiesas izdevumi lietā ir valsts nodeva par prasību 947,91 EUR, kancelejas nodeva 4,27 EUR, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,70 EUR, kopā 956,88 EUR. Prasītāja prasība apmierināta par 7,58 %, jo pieprasīti 53528,44 EUR, piedzīti 4055,21 EUR. Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 41.panta pirmās daļas noteikumiem, tiesa piespriež no atbildētājas prasītāja labā visus samaksātos tiesas izdevumus proporcionāli apmierināto prasījumu apmēram, tas ir 7,58 % no 956, 88EUR, jeb 72,53 EUR.

[16]Atbildētājas tiesas izdevumi lietā ir valsts nodeva par apelācijas sūdzību 1603,43 EUR. Prasība noraidīta par 92,42 %. Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 41.panta pirmās daļas noteikumiem, tiesa piespriež no prasītāja atbildētājas labā visus samaksātos tiesas izdevumus proporcionāli tai prasījumu daļai, kurā prasība noraidīta, tas ir 92,42 % no 1603,43 EUR, jeb 1481,89 EUR.

[17]Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu, Civillikuma 1759.panta 1.punktu tiesa atzīst, ka prasītājam ir tiesības par laiku no sprieduma pasludināšanas dienas līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no atbildētājas likumiskos procentus. Pamatojoties uz Civillikuma 1765.panta pirmo daļu, kas noteic, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas, ir seši procenti no simta gadā, tiesa atzīst, ka procentu apmērs ir 6% no nesamaksātā pamatparāda 4055,21 EUR.

[18]Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 204.[1] panta noteikumiem, tiesa nosaka sprieduma par naudas summas piedziņu labprātīgai izpildei šī likuma normas otrajā daļā paredzēto termiņu- desmit dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 432., 454, 189., 190., 195., 204.[1] pantu, tiesa

nosprieda

apmierināt daļēji /pers. E/ prasību.

Piedzīt no apdrošināšanas akciju sabiedrības „Gjensidige Baltic", reģistrācijas Nr.50003210451, /pers. E/, personas kods /personas kods/, labā apdrošināšanas atlīdzību 4055,21 EUR (četri tūkstoši piecdesmit pieci *euro* 21 cents) un tiesas izdevumus 72,53 EUR (septiņdesmit divi *euro* 53 centi), kopā 4127,74 EUR (četri tūkstoši viens simts divdesmit septiņi *euro* 74 centi).

Noteikt /pers. E/, personas kods /personas kods/, tiesības par laiku no sprieduma pasludināšanas dienas un līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt likumiskos sešus procentus gadā no nesamaksātā pamatparāda 4055,21 EUR.

Noraidīt /pers. E/ prasību pārējā daļā par apdrošināšanas atlīdzības 49473,23 EUR (četrdesmit deviņi tūkstoši četri simti septiņdesmit trīs *euro* 23 centi) piedziņu.

Piedzīt no /pers. E/, personas kods /personas kods/, apdrošināšanas akciju sabiedrības „Gjensidige Baltic", reģistrācijas Nr.50003210451, labā tiesas izdevumus 1481,89 EUR (viens tūkstotis četri simti astoņdesmit viens *euro* 89 centi).

Noteikt apdrošināšanas akciju sabiedrībai „Gjensidige Baltic" un /pers. E/ termiņu sprieduma par naudas summas piedziņu labprātīgai izpildei- 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 dienu laikā no datuma, kuru tiesa paziņojusi pilna sprieduma sastādīšanai, Augstākās tiesas Civillietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Latgales apgabaltiesā un iemaksājot drošības naudu 284,57 EUR.

Pilns spriedums sastādīts 2015.gada 12.martā.

Tiesas sēdespriekšsēdētāja tiesnese V.Sokolova

Tiesnese V.Lohova

TiesneseS.Vasiļevska